

forernes Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1871—72.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B, Spalte 19—30).

Formanden: Som det vil ses af Betænkningen, slutter Udvalget sig til Statsrevisionens Forslag til Beslutning paa et enkelt Punkt nær, med Hensyn til hvilket Udvalget har stillet et Forslag, der er at opfatte som et Ændringsforslag, og som vil blive sat under Forhandling og Afstemning som saadant. Hvis ikke anderledes forlanges, vil der kun blive stemt særskilt over dette Punkt, medens der ikke vil blive afstemt om de Punkter, med Hensyn til hvilke Udvalget ligefrem slutter sig til Statsrevisionen.

Ordføreren (Rayser): Det høitærede Thing vil af Betænkningen have set, at Udvalget i det Hele har kunnet slutte sig til den af Statsrevisionen afgivne Betænkning. Udvalgets Udtalelse om alle de enkelte Punkter skiller sig i intet Væsentligt fra de Udtalelser, der fra Statsrevisionens Side have fundet Sted. Det har heller ikke fundet Anledning til at opstille Indstillinger om nye Punkter, men det har sluttet sig til de Indstillingspunkter, der ere gjorte af Statsrevisionen, dog med en enkelt Ændring til den Indstilling, der af Statsrevisionen er gjort ved Statsregnskabets § 19. Fra Statsrevisionens Side er der fremkommet følgende Indstilling: „Det kan ikke billiges, at 5 af Landbohøjskolens fast ansatte Lærere have faaet udbetalt for Mai og Juni Maanedene 1871 saavel Husleieportion som Erstatning derfor i personligt Tillæg.“ Sagen forholder sig nemlig saaledes, at de vedkommende fast ansatte Lærere, hvis Lønninger begynde at løbe fra 1ste Juli 1858, fik i Husleiegodtgjørelse 300 Rd. aarlig. Ved Oktober Flyttedag 1858 udbetaltes $\frac{1}{2}$ Mars Husleiegodtgjørelse med 150 Rd., der altsaa var mere end Husleiegodtgjørelse for det forløbne Fjerdingaar. Men ved Ministeriets reglementariske Bestemmelser af 1859 underrettedes Lærerne om, at den Husleiegodtgjørelse, de vilde faae hvert Aalvaar, var Godtgjørelse for det forløbne Halvaar, altsaa for mere end den Tid, der var forløben, idet der første Gang, de fik denne, kun var forløbet et Fjerdingaar. Dette varede indtil Voven af 1ste April 1871 traadte i Kraft, ved hvilken Lov der i Stedet for Husleiegodtgjørelse blev givet et personligt Tillæg for de 5 fast ansatte Lærere. Da disse altsaa fra 1ste Mai 1871 fik dette personlige Tillæg og ved April Flyttedag havde faaet Husleiegodtgjørelse for $\frac{1}{2}$ Aar, have de for Mai og Juni Maaned 1871 baade oppehaaret personligt Tillæg, der traadte i Stedet for Husleiegodtgjørelse, og Husleiegodtgjørelse. Udvalget er enigt med Statsrevisionen i, at denne Afgjørelse ikke er korrekt og i Overens-

stemmelse med Bevillingen, og man er ligeledes enig med Statsrevisionen i, at det ikke er hensigtsmæssigt at foreslaa, at der gjøres Modstand mod den Ordning, der har fundet Sted. Man har kun villet udtale, at Ministeriet ikke har holdt sig korrekt til den i sin Tid givne Bevilling. Ministeriet har svaret, at de reglementariske Bestemmelser, der fra det ere fremkomne i 1859, tilfugde Lærerne denne Godtgjørelse paa den Maade, som stet er, men Bevillingens Karakter forandres jo ikke ved senere reglementariske Bestemmelser, og derfor er denne Indstilling gjort. — De to andre Indstillingspunkter, som vedrøre Statsregnskabets § 21 og gaa ud paa, at Formueopgjørelsen for den grønlandske Mission fra 31te Marts 1870 og samme Missions Regnskab for 1870—71 overgaa til Behandling af Statsrevisionen for 1872—73, ere en Følge af, at de nødvendige Oplysninger ikke ere komne. Statsrevisionen saa betids i Hænde, at den har kunnet fuldende Behandlingen af den nævnte Formueopgjørelse og det nævnte Regnskab, forinden den afsluttede sin Betænkning over Statsregnskabet for 1871—72. — Med Hensyn til Betænkningens øvrige Indhold kan jeg henholde mig til den og skal ikke trætte det høie Thing med Gjentagelser af, hvad der allerede er sagt. Der er kun et enkelt Punkt, jeg gjerne vil berøre; det angaar Marineministeriet, et Ministerium, der jo har spillet en saa fremtrædende Rolle i de senere Aar ved Forhandlingen om Statsregnskabet. Jeg vil først, idet jeg henviser til Betænkningen, meddele, at den Uoverensstemmelse, der i de senere Aar under Forhandlingerne om Statsregnskabet er paaanket at finde Sted mellem Værstets specielle Regnskab og Statsregnskabet, er paa gode Veie til at træde ind i et saadant Stadium, at den forhaabentlig vil falde bort. Der er nemlig af Marineministeriet nebsat en Kommission med det Øverv at gjøre Forslag til, hvorledes Værstets Regnskab kan blive underkastet en regelmæssig Revision, og naar dette kommer i Stand, vil sandsynligvis ogsaa den Uoverensstemmelse, der hidtil har været mellem de to Regnskaber, som jo have samme Gjenstande, falde bort. — Udvalget har i Betænkningen fremdraget et andet Punkt vedrørende Marineministeriet, nemlig Ophalingsbeddingen. Med Hensyn til denne var stillet den bestemte Betingelse, som skulde opfyldes, at der skulde kunne ophales et Skib af Vægt cirka $3\frac{3}{4}$ Million Pund i en vis Tid, nemlig i Løbet af 4 Timer. Ved den Prøve, der er foretagen, er det godtgjort, at et Skib, der omtrent er 1 Million Pund lettere, er halet op i 4 Timer paa 18 Minuter nær, men det var kun halet op af Bandet uden at være halet helt op paa Beddingen. Udvalget ønsker oplyst, om man har i Sinde at foretage en Prøve, der fyldigere kunde konstatere, hvor vidt Beddingen opfylder de Betingelser, der i sin Tid ere stillede, eller om man har Grund til ikke at underkaste Beddingen en